

ΕΝΟΡΙΑΚΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 9—15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 2020

ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
9387 7693

Π. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ
9383 4151

Π. ΕΦΡΑΙΜ
0490 378 215

Ιστοσελίδα:
stvasiliosbrunswick.com.

Κάθε ημέρα, στο
διάστημα
04.00—06.00 μ.μ.,
Ο πατήρ Αθανάσιος
και ο πατήρ Έφραίμ
βρίσκονται στο ναό
για εξομολόγηση
και κάθε πνευματική
ανάγκη.

ΚΥΡΙΑΚΗ
9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Η' ΚΗΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 14: 22-34
8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

Ο Παρακλητικός Κανόνας εις την Παναγία για τον Δεκαπενταύγουστο
θά μεταδίδεται στο διαδίκτυο live-stream στο Facebook του Αγ. Βασιλείου
καθημερινά στις 4.30μμ.

ΣΑΒΒΑΤΟ
15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

8.00πμ—Όρθρος και Θ. Λειτουργία

ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΗ
16 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ευαγγελικά Αναγνώσματα—
Επιστολή – Α' Κορ. 4: 9-16
Ευαγγέλιο— Ματθ. 17: 14-23

Το Πάσχα του καλοκαιριού

«Αληθινά, η Παναγία είναι η βοήθειά μας ενώπιον του Θεού και μόνο
τ' όνομά της χαροποιεί την ψυχή. Αλλά κι' όλος ο ουρανός κι' όλη η γη
χαίρονται με την αγάπη της. Αξιοθαύμαστο κι' ακατανόητο πράγμα.
Ζει στους ουρανούς και βλέπει αδιάκοπα τη δόξα του Θεού, αλλά
δεν λησμονεί κι εμάς τους φτωχούς κι' αγκαλιάζει με την ευσπλαχνία της
όλη τη γη κι' όλους τους λαούς».

Όσιος Σιλουανός ο Αθωνίτης

Απολυτίκιον

Έν τῇ Γεννήσει τὴν
παρθενίαν
ἐφύλαξας·
ἐν τῇ Κοιμῇσι τὸν
κόσμον οὐ κατέλιπες
Θεοτόκε·
Μετέστης πρὸς τὴν
ζωὴν, μήτηρ
υὑάρχουσα τῆς
ζωῆς, καὶ ταῖς
πρεσβείαις ταῖς σαῖς
λυτρουμένη, ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Η Θεοσκέπαστη

[...] Άξαφνα ψίθυρος σιγανότατος, ψαλμωδία κατανυκτική, φωνή ικέτις, μπερδεύοντας με τη φωνή της ερημίας και της θαλάσσης, έφτασε στ' αυτιά μας. Χείλη γυναικεία έψελναν ύμνους χριστιανικούς. Κάτω απ' τα ερείπια του κάστρου των Φράγκων, η ταπεινή μελωδία της Ορθοδοξίας, βεβαίωση της συνέχειας, τι συγκίνηση που ήταν! Σαν να μας έσεισε αγέρας βίαιος. Κάμαμε ακόμα λίγα βήματα. Και τότε πρόβαλε μπρος στα μάτια μας, όραμα θαμπωτικό, αλησμόνητο για πάντα, άσπρο, πάλλευκο: η "Θεοσκέπαστη". Πάνω απ' τα κρεμαστά νερά, στον άγριο βράχο, πάνω απ' το ηφαιστείο. Οι ύμνοι τώρα έρχονται πιο καθαροί. Προχωρήσαμε, μπήκαμε στη Θεοσκέπαστη. Κατακάθαρο, γυμνό, κατάγυμνο ήταν το ξωκκλήσι, καθώς όλα τα ξωκκλήσια των Ελλήνων. Μονάχα ένα ξυλόγλυπτο, παλιό, παμπάλαιο τέμπλο. Και μπρος στο Ιερό, κάτω απ' το φαγωμένο τέμπλο, γονατισμένες πάνω στις πλάκες, με σκυφτό κεφάλι, αποτραβηγμένες στη δέησή τους, μονάχες με τον εαυτό τους και με το Θεό, ξιπόλυτες, οι μαυροφορεμένες γυναίκες, που είχαμε δει από μακριά, έψελναν. Η μια διάβαζε τα τροπάρια απ' τη Σύνοψη, οι άλλες, οι αγράμματες, μουρμούριζαν μαζί της. Είχαν ανάψει τα καντήλια, έξω ήταν το πέλαγο, τα "συστήματα των υδάτων", όλα ήταν κατάνυξη κ' ερημιά. Οι γυναίκες λέγαν την Ακολουθία του Μικρού Παρακλητικού Κανόνας: "Προστασίαν και σκέπην ζωής εμής τίθημι σε, Θεογεννήτορ Πάρθενε, συ με κυβέρνησον προς τον λιμένα σου". "Διάσωσον από κινδύνων τους δούλους σου, Θεοτόκε, ότι πάντες μετά Θεόν εις σε καταφεύγομεν".

Άκουσαν τα βήματά μας, μα ήταν σα να μην είμαστε, μήτε καν γύρισαν προς τα εμάς. Έτσι πάντα: σκυφτές, γονατισμένες, πνιγμένες στα μαύρα, ικετίδες

Μας συνεπήρε κι εμάς το μυστήριο, η κατάνυξη, γινήκαμε σε λίγο μαζί τους ένα, προσευχηθήκαμε κι εμείς για ό,τι αγαπούμε και για τους ανθρώπους.

Σαν τέλειωσε η Παράκληση κι οι γυναίκες σηκωθήκαν απ' τις πλάκες, ωχρές, γαλήνη ήταν στο πρόσωπό τους πολλή. Μας τριγυρίσανε, είπαν τα δικά τους, είπαμε τα δικά μας. Η μια είχε παιδί σκοτωμένο στον πόλεμο, η άλλη έχει γιο στο στρατό, η άλλη έχει γιο που ταξιδεύει στη θάλασσα. Κάθε χρονιά έχουνε τάμα να πάρουν βόλτα όλο το νησί, με τα πόδια, ν' ανάψουν τα καντήλια στα ξωκκλήσια. Έτσι ξεκινήσανε και φέτος. Με τα χαράματα πέσαν στο δρόμο απ' τον Πύργο, ξιπόλυτες, κι η σκόνη σκέπαζε τα σκληρά, τυραγνισμένα πόδια τους. Τώρα, ύστερα απ' τη χάρη της, μετά τη Θεοσκέπαση, θ' ανηφορίζαν για τ' άλλα τα ξωκκλήσια, κατά τα δυτικά.

Βγάλανε απ' το μπογαλάκι τους το γιόμα τους, ψωμί σταρένιο, τις μικροσκοπικές ντομάτες της Σαντορίνης, ψαράκια της τράτας τηγανητά. "Ηντλησαν" νερό απ' τη μικρή στέρνα, νερό βρόχινο, μας φιλέψαν νερό και ψωμί. Δε θέλαμε να τους το στερήσουμε που το είχαν λιγοστό - το ψωμί και το νερό. Μα επιμένανε να το πάρουμε κοιτάζοντάς μας παρακαλεστικά μες στα μάτια, σαν να το γυρεύαν για χάρη.

"Τώρα μας ένωσε η Θεοσκέπαση", είπαν.

- Ηλία Βενέζη

Η' ΚΗΡΙΑΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 14: 14-22

Ο Κύριος, αγαπητοί μου Χριστιανοί, ενώ είχε πολλαπλασιάσει τούς πέντε ἄρτους καί τά δύο ψάρια στό πλῆθος πού ἦλθε γιά νά τόν ἀκούσει -ὅπως εἶχαμε διαβάσει στήν περικοπή τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, τήν περασμένη Κυριακή- ἔβαλε τούς μαθητές του στό πλοῖο γιά νά περάσουν στήν ἀπέναντι ὄχθη τῆς λιμνοθάλασσας, ὥστε νά μήν παρασυρθοῦν ἀπό τόν ἐνθουσιασμό τοῦ πλῆθους, πού ἤθελε νά ἀνακηρύξει τόν Ἰησοῦ ὡς ἐπίγειο βασιλιά. "Ἐτσι λοιπόν, ἀφοῦ ἀποπεράτωσε τό ἔργον του πῆγε σ' ἕνα ἐρημικό μέρος γιά νά προσευχηθεῖ καί μετά περπάτησε πάνω στήν θάλασσα, ὅπως μᾶς διηγεῖται μέ γλαφυρότητα ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος. Οἱ μαθητές φοβήθηκαν πῶς ὁ Ἰησοῦς ἦταν κάποιο φάντασμα. Μέσα ἀπό τούς διαλόγους αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ μέ τούς μαθητές καί τόν Πέτρο παίρνουμε πολλά διδάγματα.

Πολλές φορές ὅλοι ἐνθουσιαζόμαστε μέ τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, κι ἐνῶ θέλουμε νά τό ἐφαρμόσουμε ὥστόσο οἱ βιοτικές μέριμνες, οἱ ὁποῖες δέν θά ἔπρεπε νά μᾶς ἀπασχολοῦν -ἐμπιστευόμενοι πάντα τόν Θεό- μᾶς βυθίζουν πολλές φορές στήν ἀπελπισία. Διότι, προσπαθοῦμε νά ἐξηγήσουμε τήν πίστη στόν Θεό μέ τήν λογική. Προσπαθοῦμε νά ἐρμηνεύσουμε τό θέλημα τοῦ Θεοῦ στήν ζωή μας μέ διανοητικές διαδικασίες μέ ἕναν τρόπο σχολαστικό καί ὄχι βιωματικό. Ἐάν δέν ἐγκλωπυθοῦμε τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου μέσα στίς καρδιές μας πιστεύοντας ἀκράδαντα στόν Χριστό, ἀλλά ἀντιθέτως προσπαθοῦμε νά ἐρμηνεύσουμε τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου μέ τήν λογική μας, τότε ἀπομακρυνόμαστε ἀπό τόν Κύριο καί ἀπό τόν τελικό μας σκοπό, πού εἶναι ἡ κατά Χάριν θέωσή μας. Κάτι τέτοιο παθαίνουν καί οἱ πλανεμένοι συνάνθρωποί μας, πού προσπαθοῦν νά κατανοήσουν τό Ἱερό Εὐαγγέλιο μέ τόν νοῦ καί ὄχι μέ τόν φωτισμό τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὁμως ὁ ἄνθρωπος δέν ἀγαπήσει τόν Χριστό καρδιακά βυθίζεται σέ μία θάλασσα ἀπελπισίας. Διότι τοῦ λείπει ἡ πίστις.

Ἡ πίστις εἶναι ἡ ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη πού πρέπει νά ἔχει ὁ ἄνθρωπος στόν Θεό καί στό θεῖο θέλημα. "Ἐτσι, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία ἔχει ἐκλέξει τούς δικούς της πνευματικούς οἰκοδόμους τῶν ψυχῶν τοῦ λογικοῦ ποιμνίου της, ὥστε νά οἰκοδομοῦνται οἱ ψυχές τῶν χριστιανῶν μέ πίστι στόν Θεό. "Ἐτσι στήν σημερινή περικοπή τῆς Ἐπιστολῆς τοῦ θείου Παύλου πρὸς Κορινθίους ὁ θεῖος αὐτός Ἀπόστολος διδάσκει τούς Κορινθίους γιά τό ἔργο τῶν κηρύκων τοῦ Θεοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλά καί τήν εὐθύνη πού ἔχει ὁ κάθε πιστός ἄνθρωπος πού ἀκούει τόν λόγο τοῦ Εὐαγγελίου καί γιά τήν ἐφαρμογή του στή ζωή του. Οἱ κήρυκες τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου παρομοιάζονται μέ χτίστες πού χτίζουν ἕνα οἰκοδόμημα καί ἀνάλογα μέ τήν πίστη καί τήν ὑπομονή πού διαθέτουν, ἀλλά καί μέ τόν κόπο πού ὁ καθένας τους κάνει χτίζουν τό οἰκοδόμημα αὐτό, ἀλλά ὁ καθένας τους μέ ξεχωριστά ὑλικά. Ὅμως, κατά τήν ἡμέρα τῆς κρίσεως ὁ Κύριος θά φανερώσει μέ τί εἶδους ὑλικά ἔκτισε ὁ κάθε κήρυξ - χτίστης τό οἰκοδόμημά του καί ἀναλόγως θά ἀμειφθεῖ κατά τήν ἡμέρα ἐκείνη τήν φοβερή. Τό ἴδιο ὁμως θά συμβεῖ καί μέ τόν κάθε πιστό, ὥστε νά φανερωθεῖ τί εἶδους πνευματικό οἰκοδόμημα ἔχει κι αὐτός μέσ' τήν καρδιά του. Κατά πόσον δηλαδή διατήρησε αὐτά τά ὁποῖα ἔμαθε ἀπό τούς καλοῦς ἱεροκήρυκες καί κατά πόσον τά ἐφάρμοσε.

Γι' αὐτό, ἀδελφοί μου, ὁ θεῖος Παῦλος μᾶς προτρέπει τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον ὄχι μόνον νά τό ἀκοῦμε εὐχάριστα, ἀλλά καί νά τό ἐφαρμώσουμε σέ ὅλον μας τόν βίο προσδοκώντας πάντοτε τά ἀγαθὰ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος, ἄλλωστε στήν Καθολική του Ἐπιστολή τονίζει ὅτι **«πίστις χωρίς πνευματικά ἔργα εἶναι νεκρή!»**.
π. Νικ. Ζουναρέλης